

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 20/07-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. marca 2007 predbežne prerokoval sťažnosť P. so sídlom S., zastúpeného JUDr. J. B., P., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé prejednanie veci podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Cob 56/2006 a rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 8 Cob 56/2006 z 18. októbra 2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. februára 2007 doručená sťažnosť P. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé prejednanie veci podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

postupom a vydaným rozsudkom Krajského súdu Trenčín (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Cob 56/2006.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti namieta, že k porušeniu označených práv došlo postupom krajského súdu, ktorý zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej v jeho neprospech, keď vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a bol v rozpore s objektívnym skutkovým stavom.

Zároveň sťažovateľ ústavnému súdu oznámil, že v uvedenom konaní podal proti namietanému rozsudku odvolacieho súdu dňa 25. januára 2007 dovolanie, o ktorom rozhodnuté ešte nebolo.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, *„aby Ústavný súd v náleze vyslovil porušenie základných práv a slobôd sťažovateľa, a to najmä právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutím Krajského súdu Trenčín a aby Rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. NM-6Cb/191/98, 8 Cob/56/2006-21 z dňa 18. októbra 2006 zrušil podľa § 56 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.*

Sťažovateľ žiada, aby mu Ústavný súd priznal aj primerané finančné zadostučinenie v sume 900.000,- Sk /slovom deväťstotisíc slovenských korún/, ktoré mu je Krajský súd Trenčín povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu“.

II.

Po oboznámení sa s obsahom ústavnej sťažnosti dospel ústavný súd k záveru, že táto je zjavne neopodstatnená.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti, alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Ako to vyplýva z čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Keďže proti rozsudku odvolacieho súdu bolo prípustné dovolanie (§ 238 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), a toto aj podané bolo, právomoc poskytnúť ochranu označeným základným právam sťažovateľa má Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací. Tým je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu, takže sťažnosť bola podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov konania uznesením odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. marca 2007

